

Opening

In 1970 ging een tv-programma van start dat miljoenen mensen anders naar het geloof deed kijken: Hour of Power. Dit is de dag die de Here heeft gemaakt. Laten we ons verheugen. Nog altijd laat Hour of Power een nieuw geluid voor een nieuwe generatie horen. Als je op God vertrouwt, kan niks je tegenhouden. Want wat uw omstandigheden en problemen ook zijn; dit moment kan uw uur van kracht zijn.

Samenzang - Joyful, Joyful

Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid.

Schepper, die 't heelal verheugt en bron van eeuw'ge vreugde zijt.

Gij, die woont in licht en luister drijf de schaduwen uiteen hij, die zoekend

Dooit in 't duister vindt het licht bij U alleen. Amen! Amen! Amen!

Welkomstwoord

Door Bobby Schuller en Hannah Schuller

Dit is de dag die de Here gemaakt heeft. Wij verheugen ons daarover. Goedemorgen. En een fijne zondag gewenst, kijkers en kerkfamilie. Wat zijn wij blij dat jullie hier zijn. God is gisteren, vandaag en voor altijd dezelfde en je kunt vertrouwen op zijn trouw. Wij zijn zo blij dat jullie kijken of hier bij ons zijn. Waar je ook bent, of je nu online bent of thuis voor de tv. Vandaag hebben we een speciale gast: Christine Caine gaat vandaag de preek met ons delen. Wij kijken ernaar uit. Maar laten wij beginnen met gebed.

Gebed

Vader, wij danken U dat U van ons houdt waar we zijn, zoals wij zijn. Wij danken U dat U een goed werk doet in ons leven. Wij danken U dat onze zonden vergeven zijn dankzij Jezus en wij bidden dat U ons blijft vormen naar Zijn beeld. Heer, wij houden zoveel van U. Dit bidden wij in Jezus' naam, amen. Amen. Draai je naar degene naast je en zeg: God houdt veel van je en ik ook.

Koor - Amazing Grace

Genade, zo oneindig groot, dat ik, die 't niet verdien

Het leven vond, want ik was dood en blind, maar nu kan 'k zien

Genade die mij heeft geleerd te vrezen voor het kwaad

Maar ook, als ik mij tot Hem keer dat God mij nooit verlaat

Want Jezus droeg mijn zondelast en tranen aan het kruis

Hij houdt mij door genade vast en brengt mij veilig thuis

Genade, zo oneindig groot dat ik, die 't niet verdien

Het leven vond, want ik was dood en blind, maar nu kan 'k zien

Schriftlezing - Handelingen 28:1-19

Door Chad Blake

Ter voorbereiding op de boodschap van vandaag lees ik Handelingen 28. En toen wij ontkomen waren, kwamen wij te weten dat het eiland Malta heette. En de inlandse bevolking bewees ons buitengewone menslievendheid want zij staken een vuur aan en haalden ons er allen bij vanwege de regen die was gaan vallen en vanwege de koude. En toen Paulus een bos takken bijeengeraapt en op het vuur gelegd had kwam er door de hitte een slang uit en die beet zich vast in zijn hand. En toen de inlandse bevolking het dier aan zijn hand zag hangen zeiden zij tegen elkaar: Deze man is vast en zeker een moordenaar die de wraakgodin niet wilde laten leven nadat hij uit de zee ontkomen was. Hij schudde het dier echter af in het vuur en leed geen enkel kwaad. En zij verwachtten dat hij zou opzwellen of plotseling dood neervallen. Maar toen zij, na lang gewacht te hebben zagen dat er niets ongewoons met hem gebeurde veranderden zij van gedachten en zeiden dat hij een god was. En hier, op ongeveer dezelfde plaats, had de voornaamste van het eiland van wie de naam Publius was, een landgoed. Hij ontving ons en bood ons vriendelijk drie dagen onderdak. En het gebeurde dat de vader van Publius door koorts en buikloop bevangen, op bed lag. Paulus ging naar hem toe en nadat hij gebeden had legde hij hem de handen op en maakte hem gezond. Toen dit nu gebeurd was, kwamen ook de anderen op het eiland die ziekten hadden naar hem toe en zij werden genezen. Ook vereerden zij ons met veel eerbewijzen en toen wij weg zouden varen, verschaften zij ons wat nodig was. Dit is het Woord van de Heer.

Koor - Gloria

Gloria, ere zij God in de hoge

Wijsheid, en alle kracht eer, macht, lof en dank tot in eeuwigheid

Stralende Morgenster, Geneesheer en Voorziener,

Eeuwige Liefde, machtig, heilig God

Vredevorst, Koning der koningen

Voor eeuwig gehuld in majesteit

Niets is onmogelijk voor hen die op Hem vertrouwen

Hij regeert op de troon

Trouw en onfeilbare liefde voor eeuwig

Huizen met straten van goud voor hen die geloven in eeuwig leven

Herder, Redder, Vriend, Hoop, vergeving, vreugde

Blijdschap en liefde om niet, gekroond met vele kronen

Hij die is en was en komen zal in glorie

Christus, Messias, het Lam is waardig

Wonderbare Raadsman, Here der heren

Een toevlucht in de storm

Geduldig, vol van genade hoop voor morgen

Hij die in de hemel woont zij gezegend, vreugde en vrede

Voor hen die Hem prijzen

Gloria, ere zij God in de hoge, Hij alleen is waardig

Gloria, ere zij God in de hoge, wijsheid, en alle kracht eer,

Macht, lof en dank tot in eeuwigheid, ere zij God

Solo - Preston Parker - I Thank God

Dolend in de nacht, op zoek naar een plek

Voor een vermoeide ziel, een uitgeput lijf

Ik probeerde met al mijn krachten

Maar kon de strijd niet winnen

Ik gleeed af en zat aan de grond

En net toen ik de weg volledig kwijt was

Ontmoette ik een Man die me vertelde dat ik niet alleen was

Hij raapte me op, veranderde mij, Hij plaatste mij op vaste grond

Ik dank mijn Meester, ik dank mijn Redder

Hij genas mijn hart, Hij veranderde mijn naam

Voor altijd verlost, ik ben niet meer dezelfde

Ik dank mijn Meester, ik dank mijn Redder

Ik dank God, ja, ik dank God

En nu zingen we

De duivel heeft verloren, ik ben verlost

De duivel heeft verloren, ik ben verlost

De duivel heeft verloren, ik ben verlost

Hij raapte me op, veranderde mij Hij plaatste mij op vaste grond

Ik dank mijn Meester, ik dank mijn Redder

Hij genas mijn hart, Hij veranderde mijn naam
Voor altijd verlost, ik ben niet meer dezelfde
Ik dank mijn Meester, ik dank mijn Redder
Ik dank God, ja, ik dank God, ik dank God

Solo - Sarah Grandpre - Be Still My Soul

Wees stil mijn ziel, de Heer is U nabij
Draag geduldig uw kruis van verdriet of pijn
Laat het aan de Heer, Hij zorgt, Hij voorziet
In elke situatie toont Hij zijn trouw
Wees stil mijn ziel, U bent mijn beste vriend
Een lijdensweg leidt naar een vreugdevol eind
Wees stil mijn ziel, God doet wat Hij zegt
Uw toekomst en verleden zijn in Zijn hand
Uw hoop, uw zekerheid, u wankelt niet
Nu nog in raadselen, straks in 't volle aanschouwen
Wees stil mijn ziel, de zee en wind weten
Dat zijn stem hen beveelt te gaan liggen
In U vind ik rust, in U vind ik mijn hoop
Ik vertrouw op U, U verlaat mij nooit
Ik leg mijn leven volledig in Uw hand
Wees stil mijn ziel
Wees stil, mijn ziel, het uur komt naderbij
Dat wij voor eeuwig samen zijn met de Heer
Teleurstellingen, rouw en angst zal niet meer zijn
Geen zorgen maar liefde in de puurste vorm
Wees stil, mijn ziel,
Dan zijn er geen tranen meer

Wat een zegen dat we elkaar weer zullen zien

In U vind ik rust, in U vind ik mijn hoop

Ik vertrouw op U, U verlaat mij nooit

Ik leg mijn leven volledig in Uw hand

Wees stil mijn ziel, wees stil mijn ziel, wees stil mijn ziel

Proclamatie met Bobby Schuller

Laat ons dit samen zeggen: Ik ben niet wat ik doe of wat ik heb. Ik ben niet wat mensen over mij zeggen. Ik ben Gods geliefde kind. Dat is wie ik ben. Dat kan niemand mij afnemen. Ik hoef mij geen zorgen te maken of te haasten. Ik mag vertrouwen op mijn vriend Jezus en zijn liefde delen met de wereld.

Introductie Christine Caine door Bobby Schuller

Dank jullie wel. Vandaag ben ik enorm verheugd dat onze vriendin Christine Caine hier bij ons is die deze morgen de preek houdt. Voor wie haar niet kent, zij zet zich enorm in tegen vrouwenhandel.

Haar bediening doet geweldige dingen over de hele wereld. Zij spreekt tot vrouwen in grote conferenties en heeft een enorme invloed, een geweldig verhaal. Willen jullie samen met mij de indrukwekkende Christine Caine welkom heten?

Preek - Dwars door alle stormen heen

Door Christine Caine

Goedemorgen, kerk. Ik vind het fantastisch om hier bij jullie te zijn. Ik was hier al eens. De eerste keer dat je ergens komt, ben je te gast maar inmiddels hoor ik bij de familie. Ik wil dat jullie mij beschouwen als jullie gekke Griekse tante uit Australië. Dit is dus een Australisch accent, voor het geval je het je afvraagt. Mijn familie is van Griekse herkomst. Iedereen heeft een gekke Aussie tante nodig, dus ik ben die van jullie. Ik ben hier met de meest verrukkelijke man op aarde. Hij is sinds vorige week 25 jaar mijn man en dat hebben wij gevierd. En het wordt alleen maar beter. Ik heb hier een foto van mijn gezin. Mijn 19-jarige Catherine Bobby en Sophie Joyce is 15, dus ik heb twee dochters. Mijn man is nummer 14 van 15 kinderen. Ik snap dat iedereen hier steil achteroverslaat. Er was toen nog geen tv in dat deel van Australië. Wij houden van de Heer. Wij duiken meteen in de Bijbel. Ik hou van deze plek, omdat jullie van het Woord van God houden. Nick en ik houden zo van voorganger Bobby en Hannah. Het is zo'n eer om hier te zijn en het Woord hier te verkondigen. We gaan vandaag veel in de Bijbel lezen zoals alleen een Griekse vrouw dat kan, dus stoelriemen vast. Ik spreek op drie manieren: Hard, snel en onophoudelijk, dus je valt niet in slaap. Wij lezen de tekst uit Handelingen hoofdstuk 28. Maar eerst Handelingen 27. Ik bid dat wij duidelijkheid en context gaan brengen rond iets dat wij wellicht allemaal hebben meegemaakt in het afgelopen jaar. De Bijbel zegt in Handelingen 27: Toen besloten werd dat wij naar Italië zouden varen...Dat vind ik zo gaaf om te lezen. Onze organisatie A-21 is in 18 landen over de hele wereld en zelfs tijdens een wereldwijde pandemie zorgen wij nu voor meer overlevenden dan ooit tevoren in onze geschiedenis. Wij hebben meer mensenhandelaren laten oppakken en meer mensen gered tijdens een wereldwijde pandemie

dan ooit tevoren omdat onze God dingen doet die niet op een natuurlijke manier te doen zijn. Het onmogelijke is mogelijk bij God. Bij God zijn alle dingen mogelijk en niets is onmogelijk. Wat niet ophield tijdens een wereldwijde pandemie was onrechtvaardigheid en pijn en lijden. Maar onze God is nog steeds volop bezig met het redden van mensen het bevrijden van mensen, het genezen en het verlossen van mensen. Ik ben dankbaar dat het werk van A-21 het afgelopen jaar is doorgegaan. Maar dan lees ik: Er werd besloten dat wij naar Italië moesten varen. Ik ben Grieks, maar ik denk aan Italië. Ik denk aan de kust van Amalfi, ik denk aan Positano, ik denk aan Ravello, ik denk aan een Middellandse-Zeececruse. Ik vind het zo gaaf om dit te lezen, want ik mis Italië en ik hou van Italië en ik hou van pizza en ik hou van pasta, allebei koolhydraatvrij. En toen ik dit las... Ik wil overigens niet dat je zo'n beeld van Italië krijgt. Daar gaat het niet over. Er staat: Zij leverden Paulus en andere gevangenen uit aan een centurio van het Augustijnse cohort, Julius genaamd. Dus wij weten dat Paulus hier een gevangene is. De kerk van Jeruzalem had geleden. Paulus had een schenking ontvangen van alle kerken in de omgeving en hij bracht dat zelf naar Jeruzalem Iedereen waarschuwde hem om niet naar Jeruzalem te gaan. Ga niet, want ze willen je vermoorden. Maar Jeruzalem was Paulus zeer dierbaar. Pasen had daar plaats gevonden. Dat was de plaats waar Jezus Christus was gekruisigd en het was ook de plaats waar hij zoveel christenen had vervolgd. En dus wilde hij persoonlijk deze schenking naar Jeruzalem brengen. En wat ze zeiden dat zou gebeuren, gebeurde ook. Ze probeerden hem te doden. Hij werd alleen gered doordat de Romeinse soldaten hem meenamen en opsloten. Daar zat hij niet mee, want hij was een gevangene en hij kon nu naar Rome gaan. Paulus wist dat zijn doel in Rome was. Paulus wist dat zijn bestemming in Rome was. Hij wilde voor de Caesar verschijnen en de naam van Jezus verkondigen en vanuit het epicentrum van het Romeinse rijk zou het evangelie zich verspreiden. Dus Paulus was op weg naar Rome. Paulus was een gevangene, maar hij was op weg naar zijn doel. Soms brengt God ons op weg naar ons doel, op een manier die wij misschien niet geschikt vinden. Wij komen niet vaak op de plaats waar God ons wil brengen met een goed doordacht plan. Zo van, dit is hoe ik wil gaan. Ik wil een Middellandse-Zeececruse maken, ik wil op een mooi jacht gaan. Paulus gaat naar zijn doel als gevangene maar het is zijn doel en het is waar de Heer hem brengt. Dus wij gaan verder vanaf hier. Er staat: Wij gingen aan boord van een Adramytteens schip dat langs de kustplaatsen van Azië wilde varen. Aristarchus, een Macedoniër uit Thessaloníki, was bij ons. De Grieken komen altijd opdagen, ik wil dat je dat weet. Ons hoofdkantoor staat in Thessaloniki in Griekenland. Iedereen wil Griek zijn. Geef mij een woord, maakt niet uit welk. Als je My Big Fat Greek Wedding hebt gezien, weet je wat ik bedoel. De volgende dag kwamen wij aan in Sidon en Julius, die Paulus vriendelijk behandelde stond hem toe naar de vrienden te gaan om door hen verzorgd te worden. En nadat wij daarvan weggevaren waren voeren wij onder Cyprus langs, omdat de wind tegen was. Dus Paulus ligt nu op koers met een doel. Ze reizen in de luwte van Cyprus, heel dicht bij de kust omdat hij tegenwind had. Maar hij is op weg met een doel. Hij is in de wil van God, hij gaat naar de plaats die God voor hem bestemd heeft om voor Caesar in Rome te verschijnen maar de Bijbel zegt dat toen hij aan deze reis begon, de winden tegen ons waren. Als ik dat lees, doet het mij denken aan maart 2020 toen wij het jaar begonnen en velen van ons op koers lagen met een doel en bestemming voor zich. Dit jaar gaat mijn bedrijf bloeien. Dit jaar ga ik die promotie krijgen. Dit jaar ga ik iets doen op het gebied van mijn studie. Dit is het jaar. Ik lig op koers, dit is mijn plan, dit is mijn doel, dit is waar ik heen ga. En maart brak aan en het was alsof de winden tegen ons zijn. Wij wisten niet welke kant het op zou gaan. En dan: Toen wij de zee waarlangs Cilicië en Pamfylië liggen, waren overgevaren kwamen wij aan in Myra in Lycië. En de hoofdman, die daar een schip gevonden had uit Alexandrië dat naar Italië voer, liet ons daarin overstappen. En omdat wij vele dagen maar langzaam vorderden, arriveerden wij met moeite. Dus wij begonnen met de wind tegen, net als in maart. Toen werd het een beetje moeilijk toen april aanbrak. Er staat: Wij kwamen nauwelijks ter hoogte van Knidus doordat de wind het ons niet toeliet. Wij voeren onder Kreta langs, ter hoogte van Salmone, en vorderden langzaam. Voor het geval je het nog niet door had, nu komen mei en juni en juli en augustus. Dat gold min of meer voor de hele wereld. De wind leek tegen ons te gaan waaien. Toen werd het moeilijk. Toen werd het nog moeilijker. Toen werden mensen uitgedaagd lichamelijk of

emotioneel of geestelijk of relationeel, ecologisch of raciaal of politiek. Het leek maar niet op te houden. Het leek wel of het nooit zou ophouden vorig jaar en ook dit jaar. Verder: Omdat er veel tijd verlopen was en het varen gevaarlijk werd. Het maakt de indruk dat wij stuiten op...Er was veel tijd verstreken. Iedereen dacht dat dit wel over een paar dagen voorbij zou zijn of misschien een paar maanden, of misschien een jaar en toen leek het nog gevaarlijker te worden, en ook erger. Waar je ook kijkt, geen land ter wereld dat dit jaar niet is getroffen. Wij hebben kantoren in 18 landen en zelfs op dit moment terwijl ik hier vanochtend sta te spreken zijn er verschillende landen in verschillende stadia van lockdown en verschillende stadia van de mogelijkheden om naar buiten te gaan, verschillende landen die met economische tegenslagen, sociale tegenslagen, politieke tegenslagen en milieutegenslagen kampen. Op elk terrein des levens heeft het meedogenloos huisgehouden. Het lijkt alsof we de wind tegen hadden. Het is moeilijk geweest. Het werd nog moeilijker en het werd ook nog gevaarlijker. Het lijkt erop dat de apostel Paulus iets wist over de stormen van het leven. En de metafoor die wij kunnen zien in deze zeer fysieke storm is veel van wat wij allemaal zijn tegengekomen in het afgelopen jaar. Er staat, maar de hoofdmans vertrouwde Paulus gaat verder en zegt: Daar er veel tijd verstreken was, was de reis nu gevaarlijk omdat zelfs de vastentijd al voorbij was. Dus dit is na de Grote Verzoendag. Paulus was in het midden van de storm van zijn leven. Het was een enorme storm. Het gaat verder: Het was gevaarlijk omdat de vastentijd al voorbij was. Paulus gaf hun raad: Ik zie dat de vaart gaat plaatsvinden met hinder en schade. Niet alleen voor de lading en het schip, maar ook voor ons leven. Maar de hoofdmans vertrouwde de stuurman en de kapitein meer dan wat door Paulus gezegd werd. Dat zou ik ook doen. Paulus was geen kapitein dus zou ik luisteren naar de man die wist hoe je een schip moet besturen. En omdat de haven ongeschikt was om te overwinteren vonden de meesten het raadzaam ook vandaar weg te varen. Het is interessant wat de meerderheid je wil laten doen. In onze wereld geldt, laten wij allemaal doen wat de meerderheid doet. De meerderheid besloot om midden in de storm naar Fenix te varen een haven op Kreta, die zowel op het zuidwesten als op het noordwesten uitziet. Omdat zuidenwind zacht waaide, dachten zij in hun voornemen geslaagd te zijn en nadat zij het anker gelicht hadden, zeilden zij dicht langs Kreta. Maar al snel stak er een stormwind op, de Euroklydon genaamd, vanaf het eiland. Wij hebben de wind tegen gehad, het is moeilijk geweest. Het werd nog moeilijker, het werd gevaarlijk. Nu slaat de noordooster toe. Lijkt dat niet erg op ons laatste jaar? Ik kreeg de kans niet om op adem te komen. Je hebt zoiets van, waar komt die noordooster vandaan? Te midden van al het andere dat wij hebben meegemaakt. En omdat het schip de kop niet langer in de wind kon houden gaven wij het op, zegt het Bijbel en dreven weg. Ik vraag mij vandaag af hoeveel van jullie zich voortgejaagd voelden. Voortgejaagd door dit jaar. Zoals, ik weet niet eens hoe ik hier gekomen ben. Ik ben meegedreven door de veranderlijke winden. Ik had dit niet gepland. Hij zegt: Toen wij onder een eilandje doorvoeren dat Klauda heette konden wij nauwelijks... Voor het geval je het vanmorgen nog niet begrepen hebt, ik herinner je eraan om de reddingsvloep vast te maken. Nadat ze die hadden opgetrokken, haalden ze kabels onder het schip door. Omdat ze bevreesd waren dat ze op de droogte Syrtis terecht zouden komen, streken ze het zeil en lieten zich zo meedrijven. Omdat wij door de storm hevig heen en weer geslingerd werden. Ik vraag mij af of dat sommige van onze levens beschrijft. Hevig heen en weer geslingerd door de storm. Ze wierpen de volgende dag lading overboord. En op de derde dag wierpen wij met eigen handen het scheepstuig overboord. Dit is natuurlijk een vrachtschip. Dus ze gooien de lading overboord, hun economisch bestaansmiddel. Dit is hoe de eigenaars van het schip hun geld gingen verdienen. En op de derde dag gooiden zij de tuigage van het schip overboord toen er vele dagen zon noch sterren te zien waren en geen kleine storm ons teisterde, werd ons alle hoop op redding ontnomen. Ik vraag mij af of zo'n groot deel van de wereld is aanbeland en zeker sommigen van ons die Jezus hebben gevolgd. De Bijbel zegt dat wij de zon niet konden zien, de maan niet en de sterren niet. Dat lijkt ons misschien niet zo erg, maar dit was voor de GPS. Dit was hun GPS. De zon en de maan en de sterren, dat was hun GPS-systeem maar het was pikdonker, ze werden hevig door de storm geteisterd, ze werden heen en weer geslingerd, ze voelden zich misselijk. Ze voelden zich ziek, alles zat tegen en ze konden niet eens zien. Ik vraag mij af of iemand verder dit jaar heeft

gedacht: God, waar bent U? Waar bent U, God? Waar bent U gebleven? Waar is mijn GPS? Ik kan U niet zien, ik kan U niet voelen, ik kan U niet horen. God, waar bent U? Wie? Ik vraag het mij af. Want dat is precies waar de apostel Paulus, die er middenin zit, zegt: Onze hoop, onze gedachte dat wij gered zouden kunnen worden, die hoop hebben wij opgegeven. En sommigen van jullie die kijken, hebben zoiets van Heer, waar bent U gebleven? Wat is er gebeurd? Ik ben uit de koers. Ik ben het kwijt. Dit jaar weet ik niet eens te verwoorden. God, ik ben zo in de war, ik kan U niet zien. Ik wil dat je volhoudt, want er is hoop. Durf je God te vertrouwen, zelfs als je Hem niet kunt traceren? Ik vraag mij af of je durft te geloven dat God ons soms uit de koers laat raken zodat wij in zijn plan en bij zijn doel passen. Durven wij geloven dat onze God ons nooit heeft verlaten of in de steek heeft gelaten? De zekerheid dat God je nabij is in het midden van de storm? Er staat: En toen men lange tijd zonder eten geweest was ging Paulus in hun midden staan en zei: Mannen, u had naar mij moeten luisteren. Ik hou van de nederigheid van de apostel Paulus. Echt verbazingwekkend. Hij zegt: Had naar mij geluisterd. Geen enkele vrouw heeft dat ooit tegen haar man gezegd, maar dat is oké. U had niet van Kreta weg moeten varen en zo deze schade moeten voorkomen. Maar nu roep ik u ertoe op om goede moed te hebben want er zal geen verlies van leven onder u zijn, maar alleen van het schip. Want juist deze nacht stond er voor mij een engel van de God aan wie ik toebehoor en die ik aanbid. Dit vind ik zo mooi. Midden in een storm, want dit is niet na de storm. Dit is niet als het allemaal voorbij is, dit is er middenin. Terwijl Paul zich misselijk voelt, net als iedereen. Ik weet niet eens of hij over de rand aan het kotsen is, misschien wel. Misschien voelt hij zich ziek, net als iedereen. Te midden van de storm heeft God hem niet van de storm verlost. God maakte niet dat hij niet voelde wat alle anderen voelden. Hij doorstond het, net als iedereen. Maar midden in de storm zegt hij: Laat mij jullie vertellen over de God die ik aanbid. Laat mij nu getuigen, midden in een storm, niet als alles voorbij is dat onze God trouw is en dat onze God goed is. Niemand zal zijn leven verliezen. Kunnen wij aanbidden in het midden van de storm? Zelfs als wij niet precies weten wat er aan de hand is in de wereld om ons heen getuigen wij nog steeds van de goedheid en de trouw van onze God. Dit is de beste tijd ooit voor de kerk van Jezus Christus om op te staan en zout en licht te zijn en te verklaren en te verkondigen aan een verwarde, gebroken en gekwetste wereld dat dit de God is die wij aanbidden. Dit is de God die wij liefhebben. Dit is de God die onze aanbidding waardig is. Wat een geweldige kerkdienst. Wij klappen zelfs in deze kerk. Wij gaan door, ik hou zoveel van jullie. Kijk eens naar jullie. Hij zegt tegen hen: Maar ik zeg u, vat moed, want er zal geen verlies aan mensenlevens zijn. Want deze nacht verscheen een engel van de God die ik aanbid en die zei: Wees niet bang, Paulus. U moet voor Caesar verschijnen. Ik weet niet welke belofte jou is gedaan maar de Bijbel zegt dat alle beloften van God in Christus Jezus zijn. Ja en amen. Dus ondanks wat wij hebben doorgemaakt als God een belofte heeft gedaan en ons een belofte heeft gegeven die in zijn Woord staat voor ons leven, voor onze gezinnen, voor onze toekomst weet dan dat je de goedheid van God, de trouw van God, de liefde van God en de barmhartigheid van God moet verkondigen. Hij gaat verder en zegt: Houd moed. Ik heb vertrouwen in God dat het precies zo zal zijn als mij gezegd is, maar wij moeten vastlopen op een eiland. Zie je twee kanten van dezelfde medaille? Hij zegt dat wij het gaan redden. Maar het schip moet aan de grond lopen. Sommigen zijn in shock. Wat bedoel je? Als het schip strandt, gaan wij het niet redden. Nee, zegt Paulus. Je gaat het redden en het schip moet aan de grond lopen. Mag ik even zeggen, in heel 2020 en 2021 zijn er een aantal schepen die moesten stranden. Vriendschappen die aan de grond moesten lopen. Relaties die aan de grond moesten lopen. Het zijn niet je systemen en het zijn niet je structuren en het is niet je stijl. En het is niet wat je dacht dat je naar je doel zou brengen. Het is Jezus alleen. Wij zijn allemaal gestript tot Jezus alleen. Wij zijn gestript om te beseffen hoezeer wij elkaar nodig hebben. Eén lichaam, vele delen. Loop niet weg omdat het moeilijk is. Blijf aan boord, want er komt verlossing. Toen de dag aanbrak, spoorde Paulus hen allen aan om wat te eten. Hij zei: Heden is het de veertiende dag, dat u zonder voedsel hebt geleefd. Daarom dring ik er bij u op aan wat te eten, want dat zal u kracht geven want er zal geen haar van het hoofd van iemand van u verloren gaan. Daarna nam hij brood en dankte God. In tegenwoordigheid van allen brak hij het en begon te eten. Daar hou ik van. Het schip staat op het punt aan de grond te lopen, de storm raast. Ze zitten in een enorme storm, ze

staan op het punt schipbreuk te lijden en wat doet Paulus? Brood breken in het midden van de storm. Beseffen jullie wat een getuigenis wij, de kerk, kunnen zijn voor de wereld in dit uur? Dat terwijl de hele wereld schipbreuk lijdt, wij gewoon brood breken en verklaren dat wij volgelingen zijn van de Here Jezus Christus en verklaren dat wij staande blijven. Onze vrede is in Hem. Onze hoop is in Hem. Wij negeren niet de pijn en het lijden en de tragedie en de verdeeldheid en de chaos en de pijn in de wereld om ons heen maar we zeggen dat er een vrede in het midden van dat alles is. Zijn naam is Jezus. Er is vreugde in het midden ervan. Zijn naam is Jezus. Er is hoop in het midden ervan. Zijn naam is Jezus. Een van onze grootste getuigenissen als de kerk van Jezus Christus in dit uur, in deze wereld dat wij in staat zijn om brood te breken in het midden van de storm en de schipbreuk en de wereld zal zeggen: Wat is het dat zij hebben? Ik wil wat zij hebben. Het gaat verder en nu komen wij bij het einde. Uiteindelijk staat er in de Bijbel in vers 41: Toen ze op een rif stootten, lieten ze het schip aan de grond lopen. Lukas somt het allemaal op in vers 44: En daarna de anderen. Hij heeft het over het feit dat ze nu allemaal naar het eiland gaan. Er staat: En daarna de anderen op planken of op enkele stukken van het schip. En zo gebeurde het dat zij allen behouden aan land kwamen. Het was niet Paulus' plan om naar Malta te gaan. Sommigen van ons zijn boos op God omdat wij in Malta zijn. Wij missen wat God voor ons heeft in Malta omdat wij klagen over het feit dat wij nog niet in Rome zijn. Paulus was op weg naar Rome. Maar Paulus begreep dat God ons soms uit de koers brengt om ons op Zijn doel te brengen en God had een plan voor hem in Malta. Hij zou nog steeds naar Rome gaan. Denk eraan, je moet voor Caesar verschijnen. Ik weet niet wat Gods beloften voor jouw leven zijn. Je moet. Het zal gebeuren. Maar mis het wonder niet dat hier in Malta wacht omdat je zeurt dat je niet in Rome bent. Nu begon Paulus takken op te rapen. De storm heeft hem niet verslagen. De schipbreuk heeft hem niet verslagen. Hij begon een vuur te bouwen. Je moet een groot vuur bouwen voor 276 mensen. En dan, omdat het vuur heet werd, dit is het beste wat ik zo gauw kon bedenken, de Bijbel zegt dat er een slang uit schoot. Niet schrikken. Dit is geen echte. Stuur nou niet direct brieven naar voorganger Bobby met, wat moet ze met die slang op het podium? Nee, ik ben geen slangenbezweerder. Dit is geen echte. Dus een slang schoot eruit en beet zich vast. Paulus stond voor een keuze, net als velen van ons nu in 2021. De storm heeft ons niet uitgeschakeld. De schipbreuk heeft ons niet uitgeschakeld. En als de vijand je niet uitwendig kan uitschakelen door een storm in je leven of een schipbreuk in je leven zal hij ervoor zorgen dat iets zich aan je hecht om te proberen je te bijten en gif in je hart te krijgen. Maar als hij je niet van buiten naar binnen kan uitschakelen dan zal hij je van binnen naar buiten uitschakelen. Wij leven in een wereld met zoveel belediging, zoveel verbittering, zoveel roddel en zoveel laster en zoveel boosheid en zoveel beschuldigingen. En lust en hebzucht en nijd en bedrog en jaloezie en al die andere dingen. En de vijand probeert zich vast te klampen omdat hij vol overgave probeert de kerk aan te vallen om ons te weerhouden te zijn wie God ons geroepen heeft te zijn. Maar de storm heeft ons niet verslagen. De schipbreuk heeft ons niet verslagen. En als wij ons niet door de slangenbeet willen laten verslaan, moeten wij doen wat de apostel Paulus deed. De Bijbel zegt dat hij hem van zich afschudde in het vuur. Hij schudde hem niet van zich af op sociale media. Hij schudde hem niet van zich af naar al zijn vrienden. De Bijbel zegt dat hij hem van zich afschudde in het vuur. Wat kom ik vanmorgen in deze kerk aan jullie vertellen? Ik kom jullie vertellen dat voor Taylor Swift er de apostel Paulus was. Wij, het lichaam van Christus, moeten leren om het van ons af te schudden. Dat is wat wij moeten doen. Wij moeten vanmorgen leren om dingen van ons af te schudden en in het vuur te werpen. Waarom? Omdat opwekking op het spel staat. Ik geloof dat de kerk voor de grootste opwekking aller tijden staat. Wat gebeurde er in Malta? De grote baas van het eiland is Publius. Zijn vader was ziek. God gebruikte Paulus om hem te genezen en toen werd iedereen op het eiland genezen. En er was opwekking in Malta. Ik ben er geweest. Er zijn overal gedenkplekken voor de opwekking die in Malta gebeurde. En wat gebeurde er aan het eind van dat verhaal? De tekst is ons voorgelezen. De Bijbel zegt dat ze hen een schip gaven en alles wat ze nodig hadden aan boord. Wat ben ik jullie vandaag komen vertellen? Ik weet dat er veel verlies is geweest en veel verdriet en ik weet dat er stormen zijn geweest en schipbreuken. Niemand bagatelliseert dat. En ik weet dat er genoeg slangenbeten zijn geweest om ons hart te bereiken en ons te laten opgeven en weg te laten

lopen. Maar ik zeg jullie, schud het van je af. Laten wij dat van ons afschudden en doorgaan met God te vertrouwen en God te geloven, want er staat opwekking op het spel. Waar je ook bent, mis de opwekking niet die in Malta wacht omdat je klaagt dat je nog niet in Rome bent. Als God je in Rome wil hebben, krijg je je schip. Je krijgt alles wat je nodig hebt om je te brengen waar je heen moet. Wij dienen een bovennatuurlijke God en Hij doet dingen rijk en overvloedig. Hij doet meer dan alles wat wij ooit kunnen hopen of denken. Mis de opwekking in Malta niet op onze weg naar Rome, in Jezus' naam. Amen. God zegene deze kerk. Dank jullie.

Bobby bedankt Christine Caine

Hartelijk dank, Christine Caine. Het is een eer om je hier te hebben. Je boodschap betekent veel voor heel veel mensen. Wij zijn dankbaar dat je vandaag bij ons was. Geloof dat God deze week iets groots voor je in petto heeft. Ga allemaal staan voor de zegen.

Zegen

De Here zegene u en behoede u. De Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig.

De Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.